

Surovost Greha, i Cena Potrebne Kazne Da Bi Se Oslobodili Greha Iz Naših Života

*Ova poruka brata Williama Marrion Branham-a je bila
propovedana uveče, 3. Aprila 1953. u Branhamovom Šatoru u
Jeffersonville-u, Indiana, U.S.A.*

Surovost Greha, i Cena Potrebne Kazne Da Bi Se Oslobodili Greha Iz Naših Života

Hvala ti, brate Tom. Hoćete li ozvučiti taj mali mikrofon svom snagom kojom je moguće, ako biste hteli. Skoro da sam odustao da dođem večeras ovamo. Dobio sam grip. A obećao sam da ću biti ovde. I rekao sam bratu Nevilu, da obavesti brata Cox-a da dođe gore, i da mu kaže. Rekao sam: “Recite bratu Nevilu da nastavi dalje i održi službu, jer sam tako promukao. Jedva da mogu da ciknem.”

2. I on je rekao, vrati se nazad i rekao je: “Bolje da dođeš gore, brate Bill. Mislim da bi to bila dobra stvar.” Tako, Ja – ja sam uvek voljan načiniti neku vrstu napora. Ako...zaista sam previše promukao da bih vam propovedao, no ipak vam mogu malo i govoriti, pomoću ove male naprave ovde. Ja...

3. Svaki put kada dođem u Indianu, promuknem. Ne znam zašto, ali ja – ja promuknem, svaki put, prehladim se. Ovde je tako nisko. Ja se spustim ovamo dole, i to upravo izgleda kao da se ne mogu od toga sačuvati. Ja se molim, a izgleda kao da to svakako dolazi. Ali – ali ja uvek pokušavam da učinim najbolje što mogu sa onim sa čime ja imam posla. Tako da je to način na koji sam ja uvek pokušavao činiti, najbolje što mi to možemo. To je sve što Bog poštuje...očekuje, ustvari, oprostite mi; to je sve što On očekuje.

4. Dakle, ja verujem da – da će naš Gospod blagosloviti vas sve i da će vam dati veliki blagoslov kroz ovu službu ovog petka, subote, i nedelje. Služba će se večeras nastaviti a i sutra uveče. Nije li tako, brate Nevile? [Brat Nevil kaže, “Da.” – Izdavač.] Upravo se nastavlja sutra uveče.

5. Morao sam doći ovamo dole, i onda odlazim odavde i idem da govorim grupi propovednika koja je u Louisvili. Ja mislim – ja mislim da je ili sedamnaest ili dvadesetsedam nacija

predstavljeno u tom propovedničkom udruženju. Oni su želeli da ja budem tamo par minuta sutra uveče. Ned – nedelja uveče je...

6. Šta je to? [Čovek kaže: “Hoćeš li da se moliš za ovog čoveka upravo sada?” – Izdavač.] Položi svoje ruke upravo na njega, brate.

7. Naš Nebeski Oče, mi se molimo u Ime Tvoga ljubljenog deteta, Isusa, upravo u ovo vreme, da bi se Tvoja milost ispružila ka nama večeras, da isceliš našeg brata, čovek koji sedi tamo koji izgleda da je ovaj put veoma bolestan. Ti si rekao: “Ispovedajte vaše grehe jedan drugome i molite se jedni za druge da bi mogli biti izlečeni.” I molim se sa ovim ljudima večeras, u Ime Gospoda Isusa, da Ti ovaj put izlečiš našeg brata. Dok naš brat stoji tamo sa svojim rukama položenim na njemu, predstavljajući ruke našeg Gospoda Isusa, i mi zajedno udružujemo naše molitve i šaljem ih Tebi, u Hristovo Ime, da bi se naš brat mogao brzo oporaviti od bolesti koju ima. Amen.

8. Gospod da vas blagoslovi, brate. Dajte mu malo vazduha samo. On je tu malo priklješten. Pa zašto, neka malo prošetana napolju. Ako želite da izađete, gospodine, zašto ne, idite samo i nađite sebi sedište tamo pozadi, gde ćete dobiti malo vazduha.

9. Dakle, Gospod Isus zna sve naše probleme. On je nosač našeg bremena.

10. I sada je nedelja ujutru, rano je, šest sati, služba u zoru. Koliko vas volite Uskršnje službe zorom? Mi očekujemo veliki blagoslov. Tako onda, ako je to Gospodnja volja, imaću službu u zoru; i to je od šest pa do sedam. Zatim se vraćate kućama na vaš doručak, i vraćate se. I u devet i trideset, uobičajena služba Nedeljne škole, imaću službu krštenja za one koji žele da se krste, Uskršnja nedelja ujutru.

11. Ako niste bili kršteni podronjenjem, a želite tako; a vi ste Hrišćanin, i verujete u Božanstvo Isusa Hrista da je On Sin Božiji; i želite da uzmete učešća u našem zajedništvu, da budete kršteni, biće nam drago da vas imamo ovog uskršnjeg jutra, oko deset i trideset radi krštenja. Ponesite svoju odeću. Ako je nemate, pa naravno, pa zašto, posebno žene, oni imaju ovde te

haljine, različitih veličina za dame. Ne mislim da ih imaju još sve za muškarce. No mi...veoma smo srećni da vas imamo ovde za ovo Uskršnje jutro.

12. Onda u Nedelju ujutru treba da se održi pogrebna služba, za nekoga ko je živeo negde u zemlji, ili negde odavde, koji je bio... Verujem da je bio obraćen nekada ovde pod propovedanjem brata Nevila. Verujem da se zove East, ili možda nekako drugačije. Zvali su me iz kapele i upitali da li ćemo ja i brat Nevil i grupa nas doći da pevamo, i imamo službu u Nedelju popodne, u dva sata u Mottaz Kapeli.

13. Ja se ne sećam te dame, East, Yast ili East. Mnogi od vas su to videli u novinama večeras, bar pretpostavljam. I... [Setra kaže: "Brate Bill?" – Izdavač.] Da. ["To bi trebala biti Edna Justice; uobičajala je dolaziti ovamo pomalo."] Edna Justice, možda je vi i znate. Ona je možda mlada žena. Da li je? Je li to tačno, sestro? ["Dvadesetdevet. Uh-huh."] Jedna mlada žena. Verujem da su oni...Njena majka me je *nazvala* i rekla je da ona ostavlja za sobom dvoje ili troje male dece. To je zasigurno previše loše.

14. To nam upravo pokazuje zlo tog – tog smrtnog života, zar ne? Ali u...Ali ako je ona bila u Hristu Isusu, njoj je mnogo bolje večeras, nego ma kojoj osobi koja sedi u ovoj zgradi. Ona je upravo odšetala kroz dolinu senki smrti kroz koju svi smrtnici moraju ići. I jednom ćemo i vi i ja takođe morati putovati tim putem, ali mi nećemo morati preći sami preko Jordana, jer je On naš Spasitelj. Tako mi – mi...

15. Ako vi želite da dođete u Mattaz Kapelu, koja se nalazi u Maple Ulici, između Walnut i...Ne, verujem da je to Locust i Wall Street, sa desne strane kada idete zapadno. Taj...Ja ne znam gde su njihovi...Koji je broj tog mesta? [Neko kaže, "221." – Izdavač.] 221. To je gde je stara Scott i Combs Kapela bila, kada sam ja bio mlad. I to je u nedelju uveče, u dva sata.

16. I onda u nedelju uveče, uobičajena Uskršnja služba ponovo ovde. Mi ćemo verovatno propovedati o smrti, sahrani, i uskrsnuću, za nedelju uveče. I mi upravo ne znamo šta će naš Gospod učiniti u narednoj dolazećoj nedelji, hoće li se služba

nastaviti, ili upravo šta drugo, za dolazeću nedelju. Verujemo da ćete vi biti – biti ovde u nedelju, da ćete moći biti.

17. Ja prepoznajem mnoge propovednike koji su okolo. Neko mi je rekao da je gos. Fuller bio ovde, to je trebalo biti...ili doći na naše sastanke. Je li čovek ovde? Brate Fuller, nisi li ti čovek koji si me obično vodio, u Njujorku, od mesta do mesta, išli smo dole na skup? Srećan sam da te vidim, brate Fuller. Gospod te blagoslovio.

18. Zatim ja vidim još jednog malog propovednika ovde koga – koga brat Tom nije znao. Ja čak ni ne znam od momka prezime, ali znam da ga zovu tamo nazad Junior. Jackson, brat Jackson, Junior Jackson, podigni svoju ruku samo brate Jackson. Drago nam je da si sa nama. On je od dole okolo Elizabeth, Metodističke crkve tamo dole, gde ću ja držati službu prilično brzo, ako je volja Gospodnja, pre nego se vratimo u polje.

19. Dakle veliki poziv Indiani. I sve postaje gušće i gušće, svaki dan. Molite se za mene.

20. Dakle, večeras, ovo je Božiji Petak. To je noć kada mi... Oh, pretpostavljam, u Jerusalimu, u ovo vreme, to je...sunce se već prilično podiglo, u Subotu ujutru. Ali ceo dan, ljudi se penju na taj isti stari put gde je krst iskapljavao krvave tragove nosioca; suze mučeci njihove duše, plačući. Mnoge velike katedrale i tako dalje, danas, proslavljaju ovaj veliki memorijalni dan. Ako je ikada bilo vreme da je svet trebao proslavljati, to je sada, u ovom času nevolje.

21. I pitam se hoće li naša sestra, pošto sam video te male, stare orgulje ovde...Ja – ja volim orgulje. Ja sam pomalo staromodan. I ja – ja se pitam možemo li mi dobiti akorde te pesme: Isuse, drži me blizu krsta.

22. Upravo jedna od tih dobrih, staromodnih, pesama od srca koje smo mi obično pevali još davno. I pitam se možemo li se svi udružiti u tome. Ja to volim.

Nalazi se dragocena fontana,
Sloboda od svega, bujica isceljenja,
Koja teče sa brda Golgota.

23. Koliko od vas zna uopšte ijedan njen stih. U redu, vi mi se onda pridružite u njoj sada. I sada hajde da spustimo zavese oko nas, i okrenimo naše umove na vreme pre oko hiljadu devetsto godina, ovoga popodneva. Kakve li Žrtve! Svet nikad nije nešto tako video. Potreslo je čitav svet! I sada zar ne želite da stojite blizu tog mesta, gde ste vi u poziciji zajedništva i blagoslova sa Njime?

24. Hajde da sada svi to pevamo, upravo na jedan staromodan način, dakle, nemojte...baš – baš kao kada biste sada bili sami sa sobom. U redu. Brate Tom, pomози mi da je vodim, hoćeš li? Nemam sada baš neki glas. I onda u redu. U redu. [Brat Robert Tom pomaže u pevanju Blizu Krsta – Izdavač.]

Isuse, drži me blizu krsta,
Tamo je dragoceni izvor,
Slobodan od svega, isceljujući tok,
Teče sa brda Golgota.
Na krstu, na krstu,
Biće moja slava zauvek;
Sve dok moja uznesena duša ne nađe,
Odmor iz reke.

25. Hoćete li pognuti vaše glave, ako hoćete, pevajmo to istinski polako. [Brat Branham i zajednica počinju pevušiti Blizu Krsta – Izdavač.]

Blizu krsta ja ću paziti
Nadajući se, verujući, uvek,
Dok ne dosegнем zlatnu obalu,
Upravo iza reke.

26. [Brat Tom ponovo nastavlja nežno pevati horus, Blizu Krsta – Izdavač.]

27. Pitam se ako biste samo želeli upravo sada...Niko to nije učinio za vas. Pitam se ako vi samo ne bi – ne biste li želeli ponovo posvetiti vaš život Hristu: “Gospode, seti me se. Ja cenim Tvoju...taj umor i patnju, krvarenje, umiranje radi mene. Ja

nisam dostojan, ali ću ja sada podići svoje ruke, Gospode, i Ti ćeš me videti. Ja želim da moj život ponovo posvetim.” Bog vas blagoslovio. Bog vas blagoslovio. U redu. “Želim ponovo posvetiti sebe Tebi upravo sada, Gospode, na ovu noć Velikog Petka.” Bog vas blagoslovio.

28. Oče, ja se molim da Ti blagosloviš te koji su digli ruke, i te što nisu imali čak ni hrabrosti da to učine. Mi se molimo da Onaj Koji je Svedovoljan, večeras, blagoslovi svakoga od njih.

29. Mi razmišljamo o Golgoti, kada je Bog, naš Spasitelj, bio položen u sramotu; odveden dole, i bio je predan u ruke bogatog čoveka koji je uzeo Njegovo telo, nakon što je molio Pilata; preuzeo Ga i umotao Ga je u neki čisti lan i položio Ga u grob. O Bože, kakvo li je osećanje obuzelo samo te jadne učenike; izgledalo je kao da su oni bili u to vreme poraženi. Onaj kome su toliko verovali, sada je otišao, ali ne za dugo. Upravo krvareća Žrtva, to je bilo sve. Narednih dana, nekoliko sati kasnije, On je uskrsnuo i radost je nastupila.

30. Pomozi nam, večeras, Gospode, pošto smo mi sada u tom vremenu, može li to biti nad nama, da bi mi videli tu patnju, i cenu našeg otkupljenja i cenu te tuge da bi mi bili srećni. I neka naše duše... Večeras, Gospode, možemo li se mi posvetiti Tebi, i da bi naše duše bile ožalošćene, da bi gledali preko i videli takvu, o Bože, takvu strašnu smrt. Kako greh mora biti samo surov! I ja se molim, Oče, da nas Ti blagosloviš sve zajedno.

31. I pomози mi, o Bože, kao Tvome sluzi dok stoji ovde sa veoma slabašnim glasom i Tvojoj deci koja čekaju da čuju nešto iz Reči. Pomozi mi, Gospode, i prelomi Reč Života, za badava, svakome, dok mi ponovo posvećujemo naša srca i naše živote. Suze naših srca padaju dole, duboko po našim grudima, kada mi mislimo o toj Žrtvi. Pomozi nam sada, jer mi to molimo u Hristovo Ime. Amen.

32. Upravo želim čitati nešto malo sada, ako ćete mi posvetiti vašu potpunu pažnju, samo za neko vreme i molite se za mene. U Isaiji, 53-ća glava.

33. Mi smo verovatno, danas, čuli radio prenos i tako dalje.

34. Ja sam upravo razmišljao o Hristu danas. Nisam mogao izbeći da ne odem negde napolje i da kleknem. I ja sam baš morao plakati, kada sam ja razmišljao o...kada je moj um otišao tamo nazad da vidi šta se desilo tamo na Golgoti.

35. Nisam uspeo čuti niti jedan od tih radio programa, ali verovatno su propovedali iz Evandjelja. I možda sutra uveče ćemo pristupiti tome sa tog gledišta.

36. Ali, danas, vratimo se nazad u Stari Zavet. Ja želim da govorim na temu: Surovost Greha, i Cena Potrebne Kazne Da Bi Se Oslobodili Greha Iz Naših Života. U Isaiji 53, pomazani prorok, sedamstotina i dvanaest godina pre dolaska Gospoda, rekao je ove reči.

Ko verova onom što nam bi javljeno?...Ko je prepoznao mišicu Gospodnju?

Podiže se pred njim kao nežna biljka,...kao grana iz opustele zemlje. U njega ne beše ni obličja ni lepote da bismo ga gledali. Izgled njegov nije ništa bio da bi nam se dopao.

Prezren beše, odbačen od ljudi, čovek vičan patnji i bolu, kao neko od kog lice svoje svaki zaklanja, prezren da ga nizašta ne uzemo.

Ipak nam on patnje naše nosi i bolove naše na se uze; i mi ga za kažnjenog posmatrasmo, uniženog i od Boga pogođenog.

Ali je on za naše grehe ranjen za naše je bezakonje slomljen; kazna koja nama mir daje na njega pade i ranama njegovim mi se iscelismo.

Svi smo mi kao ovce zašli bili, svaki od nas svojim putem pođe, a na njega Gospod pusti krivicu sviju nas.

Mučen bi i zlostavljen, ali usta svoja ne otvori, kao jagnje koje se na klanje vodi, kao ovca nema pred onim koji je striže usta svojih ne otvori.

Muka i kazna oteše ga, i od kolena njegovog ko je verovao da se iz zemlje živih on istrže i da je pogođen za prestupe naroda mog?

Grob je njegov među zločincima, grobnica mu s bogatima, a da on ne počini nasilja niti se prevara nađe u ustima njegovim.

Gospod htjede da ga mukom slomi...i pošto on za greh život svoj žrtvova videće potomstvo svoje, i delo će Gospodnje cvetati u rukama njegovim.

37. Ako bih ja to nazvao tekstom Pisma, večeras, uzeo bih 6.-ti stih.

Svi smo mi kao ovce zašli bili, i Gospod...svaki od nas svojim putem pođe, a na njega Gospod pusti krivicu sviju nas.

38. Želim samo govoriti nekoliko trenutaka. Mi smo uvek sretni kada to dolazi na taj način, da imamo radost Gospodnju u našoj sredini i kako se ja samo mnogo radujem sa vama. Ali jeste li se ikada zaustavili da razmislite, koliko je to koštalo da bi imali to. Jeste li ikada shvatili upravo tu cenu koja stoji iza toga; kakav je bio sud i koja je cena greha? Kako li samo greh mora biti surov, kada je to koštalo Sina Božijeg da ide na Golgotu i Bog Ga je udario, i okrenuo Svoje lice od Njega, i tukao Ga, i – i On je bio u bolovima. Pogledajte ko je On bio!

39. Dakle, želim vam ilustrovati upravo jednu malu sliku, govoreći vam. Neka bi svi mi otišli večeras na jedno malo putovanje, na malom brodiću, i hajde...malom svemirskom brodu, ili vazdušnom brodu. Vratimo se unazad stotine miliona godina pre nego što je bilo i sveta, pre nego što je bilo čak i zvezda ili ma čega, i vi tu ne možete videti ništa sem prostora. I sav taj prostor je bio Bog. U početku je bio Bog.

40. I sada mi ćemo posmatrati kako dolazi u postojanje jedno malo belo Svetlo. Mi ćemo to nazvati, poput, jednog Oreola. I to je bio Sin Božiji, Logos koji je izašao iz Boga, u početku.

41. I onda kako je On stajao tamo; i On, u Njegovom umu, On je počeo da razmišlja o tome kakav svet treba biti i stvorio je sve te slike u Svom umu. I On je rekao: “Neka tamo bude svetlo.”

42. I atom se podelio i nastavio sa razdeljivanjima, i atomi su nastavili dalje, to je bila prva atomska eksplozija. I onda su ti atomi počeli da se gomilaju dok nisu načinili užarenu masu, kao vlagu, šta god da je to bilo, počelo je da se lomi i atomi su se razdelili. I nakon toga, tamo se pojavila zvezda, ili deo...leteći objekat koji je leteo i putovao kroz vazduh. On je to posmatrao možda nekoliko miliona godina i onda je to zaustavio. On nije žurio. On je imao mnogo vremena, zauvek. On je bio od početka do kraja. Kod Njega nije bilo vremena. I onda je još jedan leteo i On je to zaustavio ovde iznad.

43. Šta je On radio? On je pisao Njegovu prvu Bibliju. Prva Biblija koja je bila ikada napisana, bila je na nebu, Zodijak. To je započelo sa devicom, to je kako je On došao najpre. On se završava sa lavom, drugi Dolazak. I On je pisao Svoju prvu Bibliju.

44. Druga napisana Biblija je bila, napisao ju je Enoh i stavio u piramidu.

45. Treća napisana Biblija i zadnja, je ova ovde. [Brat Branham pokazuje na svoju Bibliju – Izdavač.]

46. Bog uvek čini stvari u trojkama. Bog je savršen u trojci. On je savršen. [Brat Branham pročišćava grlo – Izdavač.] Oprostite mi. On je savršen u Ocu, Sinu, i Svetom Duhu. On je savršen u opravdanju, posvećenju, i krštenju Svetim Duhom. On je savršen u Njegovim trojkama.

47. Mi smo u Njegovoj tvorevini, tako da smo i mi savršeni u tri; duša, telo, i duh. I naše telo je kontrolisano od nerava, krvi, i ćelija (tela); tri. Sve je savršeno u tri.

48. Zatim je On rekao, nakon što je On to sve načinio, pre nego što je još išta učinio.

49. Ja mogu videti taj mali Oreol kako se pokreće preko – preko ove zemlje, koja je bila skoro šljaka, smrznuta, viseći tamo napolju poput ledenog brega. I On ju je pomerio malo bliže

suncu. I On je nju počeo da okreće na ovaj način, oko sunca. Ona je počela da se topi, i veliki ledeni glečeri su se oslobodili. Texas se oformio onda i ravnice koje su tamo; kao što smo mi i bili učeni o tome kako su ledeni bregovi došli ovuda dole, najbolji hronolozi mogu to ustanoviti. A onda ceo svet, nakon što se on sjurio u Meksički Zaliv, i tako dalje, počevši se ispunjavati sa vodom. “Zemlja je bila bez obličja, i pusta,” sada mi smo u Postanku 1, vidite. Dakle, onda, Bog se pokrenuo i razdvojio nebeski svod od voda. I On je načinio svetlo.

50. I zatim je On stvorio celu Svoju tvorevinu. Onda, nakon što je On to načinio, sva drva su izrasla, i biljke i tako dalje. Kako je On sve to imao divno uređeno. On je to voleo. To je bilo divno. I On je mislio da je to bilo fino.

51. Tako On to nije mogao ostaviti samo u takvom stanju; On je morao dodati još nešto tome. Tako On je reko: “Hajde da” (množina) “načinimo čoveka,” množina, “na našu sliku.” “Hajde da načinimo čoveka na našu sliku.” Tako onda kada je Bog načinio Svog prvog čoveka, On je bio čovek duh. On je bio nešto po Božijem poretku, ili Sina Božijeg, tog Logosa. To je bio prvi čovek. Onda je dao čoveku nadležnost nad...da upravlja životinjskim životom, upravo kao što Sveti Duh danas vodi vernika. “Idi tamo. Uradi ono.”

52. Dakle, ako bismo mi bili savršeno potčinjeni Svetom Duhu, Bog bi nas vodio, Duhom Svetim, kao što je Adam vodio životinje toga dana.

53. Tako On – On ih je načinio. I onda, kada je On to učinio, On je počeo da razmatra ideju onda da – da će On načiniti čoveka iz zemaljske prašine. Nije bilo čoveka da održava zemlju, nikoga ko bi radio, nije bilo fizičkog bića. Tako da je On načinio čoveka iz zemaljske prašine.

54. Dakle, to je mesto gde ja mislim da se botanika, ili nauka i hrišćanstvo, ne sukobljavaju jedan sa drugim. Zato što, nauka kaže, da je čovek potekao iz drugačijeg života; a mi kažemo, kada vi pogledate na čoveka ovde, on je u liku Božijem. Ovo, nije lik Božiji, od početka. Ovo je lik životinjskog života. I on...I

evolucionisti raspravljaju da smo mi...Ja ne verujem u lanac evolucije na način kako oni to veruju, da sve dolazi iz jedne ćelije. Ali ja verujem da smo mi evoluirali, sigurno, evolucija jednog čoveka u drugog. Ali onda kada je Bog načinio sve to, i otišao...postavio čoveka u...

55. Načinio ga je iz zemaljske prašine, sada, ne na Svoj sopstveni lik. On je već pre toga imao stvorenog čoveka. Zatim je On udahnuo u njega dah života i on je postao živa duša. Tako da je duša čoveka priroda duha.

56. Dakle, kada ste vi rođeni, vi ne dobijate novog duha. Vi dobijate novu prirodu tog duha. To je isti taj duh, ali sa novom prirodom u sebi. Uzmite dva čoveka, postavite ih zajedno, obojica deluju slično; jedan od njih je grešnik, a jedan od njih je Hrišćanin. Jedan čovek kaže: “Ja imam duh isto kao i ti što imaš,” vidite. Ali jedan od njih je drugačiji, njegova duša. Njegova priroda je drugačija. On je bio promenjen.

57. Tako On je udahnuo u tog čoveka. Dakle, ja ne znam kako, kako ga je On stvorio. On – On ga je stavio u pet čula tako da on može kontaktirati ovaj zemaljski dom, vid, ukus, dodir, miris, i sluh. I On ga je načinio na takav način. Dakle, ova čula nisu bila za kontaktiranje sa Bogom.

58. Njegovo čulo za kontakt sa Bogom bio je njegov duh, njegova duša je bila da kon-...“Duša koja greši, ta duša će umreti.”

59. Dakle, ja putujem dugim putem okolo, da bi nešto dobio, ali se nadam da ćete vi dobiti svaku tačku toga da biste videli šta je Bog morao učiniti na Golgoti.

60. Dakle, kada je ovaj čovek, onda, kada ga je On stavio u pet čula, njegovih pet čula. I zatim, čovek, on je bio usamljen, tako On mu načinio ženu, pomoćnika, uzeo sa negovog boka rebro i stvorio ženu.

61. Predivan tip je ovde, sve u tipu, toga kako Bog uzima sa Hristovog boka, Nevestu. Vidite? Bog je otvorio Adamov bok, uzeo je rebro; šta, čovek za jedno rebro ima manje od žene, u strukturi tela. I sada Bog je otvorio Hristov bok, u...na Golgoti, i

izvadio Nevestu. Crkva dolazi kroz Hristovu Krv, u Hristovo Telo.

62. To je kako – kako mi dolazimo unutra i nema drugog puta. Bez obzira u koliko crkava vi pripadali, koliko ste vi dobar čovek, ili koliko ste dobra žena; vi morate prihvatiti Božiju svedovoljnu Žrtvu, Njegov određeni put, ili ste vi izgubljeni. To je tačno. To je jedini način na koji vi možete ući i to je Tuda. Dakle, postoji samo jedan put i to su Vrata.

63. Isus je učio o toj poznatoj paraboli, kada je On bio ovde na zemlji. On je rekao da je bilo spremno svadbena odelo i – i da je svakome čoveku bilo dano odelo, a On je našao tamo jednog čoveka bez odela. On je rekao: “Prijatelju, ko si ti...Kako – kako si došao a da nemaš odelo?”

64. Dakle, po orijentalnom običaju, kada bi mladoženja pozvao svaku osobu, on je stavio...on ih je pozvao. Ako bi on pozvao pedeset ljudi, onda bi on imao pedeset odela. I on bi stajao negde kraj vrata, i svaki put kada bi ušao čovek, bogat ili siromah, on bi ga obukao u to odelo. Onda, niko nije mogao znati da li je neko bogat ili siromah. Oni su svi izgledali jednako, u tom odelu.

65. I to je način na koji i Bog čini danas. On daje Svetog Duha; što je simbol. Svakog čoveka koga On poziva, mi smo svi jednaki. Ne da je ovaj malo bolji nego drugi, a da je ovaj malo viši nego što je ovaj. Mi smo svi jednaki u Božijim očima, svako ko je pozvan na Svadbenu Večeru.

66. Onda kada on ulazi unutra i nalazi jednog čoveka...Dakle, postoje samo jedna vrata kuda se tamo dolazi, jer je to mesto gde se daju odela. I on je zatekao čoveka za stolom, bez odela na sebi. On je rekao: “Prijatelju, šta ti radiš ovde? Što nisi obučen u odelo?” I čovek je ostao bez teksta. On je ušao unutra kroz prozor, ili nekim drugim putem. On nije došao kroz vrata.

67. I svaki čovek koji dolazi kroz Hrista, u Hristovo Telo, prima Svetog Duha, to odelo. On stoji upravo tamo, da Ga odene na vas, upravo čim vi ulazite unutra, vidite. To je ono što je On obećao i to je šta On čini.

68. Dakle, tamo nazad u početku, u Edenu, onda je On načinio ženu za njega, odnosno pomoćnika.

69. Dakle, vi ste videli te slike u časopisima, ponekad, od nekih umetnika. Dakle, to je veoma bedna inspiracija. Ako biste videli Evu sa takvom razdrljenom kosom na taj način, i, oh, kakva stvar užasnog izgleda, i kažete: “To je bila naša majka,” zašto, nema nikoga na svetu ko bi se mogao tome diviti. Ja verujem da je Eva bila najlepša žena koja je ikad bila na zemlji. To je tačno. Kada je Adam gledao na nju, njegovu, on – on...To je upravo, pa što, to pokazuje da taj napor dolazi skroz dole kroz ljudska bića danas. Ako to nije, bilo bi obrnuto.

70. Tako, Adam je uzeo Evu kao svoju ženu. I onda kada je greh ušao unutra...I ja imam svoju ideju toga šta je to bilo. Ja to ne izražavam u crkvi, osim ako to nije mali čas o takvoj temi, o tome šta je bio greh u početku. Ali, svakako, kada se to desilo, to ih je rastavilo od zajedništva sa Bogom.

71. Dakle, evo slike koju ja želim da dobijem. Dakle kada je Bog shvatio, ili je neki Anđeo ili neko Biće moralo doći Bogu i reći, da: “Tvoj sin je izgubljen. On, je sagrešio. On je pao.”

72. Dakle, pogledajte ljudski napor, prva stvar je bila da je on sebi načinio religiju. Čovek, on je izmislio neku vrstu religije.

73. Ja sam razgovarao sa jednim poznatim čovekom ovde u gradu, prošlih dana. Rekao je: “Znaš, moja religija je, brate Branham, držanje Zlatnog Pravila.” To je dobro.

74. Ali, brate, osim ako čovek nije nanovorođen, on će poginuti. Da. On mora biti, on mora biti nanovorođen. Dakle, Zlatno Pravilo je u redu; da, moralan čovek može to učiniti. Ali to mora biti sve u natprirodnoj liniji. I vi ćete videti šta je Bog morao učiniti u nameri da bi mi bili natprirodno rođeni.

75. Dakle, onda su oni sagrešili, i on – on je sebi načinio jednu reli-...Reč religija znači “prekrivanje.” To je kao kada nešto prekrivate. Ovaj sako je moralna religija za mene, zato što on pokriva moje biće. A isto je i sa vašom odećom. I to je...I to je pokrivanje.

76. Dakle, onda primetite, kada je Adam, njegovo smokvino lišće je bilo sasvim u redu dok nije došao pred Božije lice. Ali kada se on morao sresti sa Bogom, on je shvatio da njegovo smokvino lišće nije dobro. I sada, prijatelju, ti možeš misliti da si prilično dobra osoba, vidiš, i ti to možeš i biti. To je tačno. Ali kada vi dolazite da se sretnete sa Bogom, vaša...ako vi niste prihvatili od Boga određenu žrtvu za vas, vi ste izgubljeni i vi ćete to saznati.

77. Stajao sam kraj njih, gledao ih kako umiru; video kako lekar ubrizgava injekciju u njihove ruke, da bi ih smirio. I čuo ih kako viču i nastavljaju dalje. Govorili su: “O, oni su *izvan* sebe.”

78. Rekao sam: “Doktore, sačekaj samo malo, minut duže.” Vidite? I vi ćete ih čuti kada oni – oni misle da ste vi u redu.

79. “Postoji put koji izgleda čoveku ispravno, ali kraj tog puta je u smrti.”

80. I svaki čovek koji nije regenerisan od Boga, ići će tim putem uništenja. Vi tome ne možete pomoći. Vaša vlastita duša vas vodi. Ako ste vi nanovorođeni, vi ste vezani odlaskom gore. Ako vi niste nanovorođeni, moraćete ići dole. Upravo – upravo vaša vlastita duša će to učiniti. Upravo poput čarobnog štapića koji će otvoriti negde vrata; ako niste dobili taj štapić, vrata se neće otvoriti. A ako vi niste nanovorođeni, vi ste upravo odbačeni, automatski. I to je sve.

81. I onda kada ja – ja pogledam tamo, onda, kada su oni izašli, i Bog je znao da oni ne mogu stajati pred Njim. I On je znao. I oni su se skrivali, skrivali se nazad u nekom žbunju. Prekriveni, a ipak, oni su znali da njihovo pokrivalo nije dovoljno.

82. I svaki čovek ili žena koji idu u crkvu...Mislio sam danas o katedralama kako zvone, i zvona kako zvone, i sve poput toga; i kako ljudi odlaze u crkvu, i pripremaju se, i žene koje kupuju svoje Uskršnje šešire i tako dalje. Odakle je to došlo? Moj! Kako bih ja ikako mogao razumeti kakve veze ima zec sa uskršnućem, vidite, (ne, gospodine) kakve veze ima Božićna jelka sa Hristovim rođenjem. To je Paganizam, prijatelji. Mi smo negde sišli sa puta. To je tačno. Ali sada istinski nanovorođeni čovek i

žena shvataju, zato što se nalazi život unutar vas, koji vam govori da je to pogrešno. Je li to tačno? [Zajednica kaže: “Amen.” – Izdavač.]

83. Dakle gledajte; Adam i Eva. Moj, Bože! Kada ja mislim o tome, ja zaboravljam na grip, da sam ga uopšte i imao. Kada ja mislim, skroz nazad na početak. Gledajte! Vi govorite o krvi?

84. Ovde ne tako davno, kada su on sada kalkulisali, na velikom metodističkom saboru, da izvade sve pesme o Krvi iz metodističkih pesmarica. Rekli su: “To nije koljačka religija.” Rekli su: “Mi ne...Mi želimo nešto lepo i ugledno.” Brate, to nije put da Bog to prihvati. To je ili...

85. “Kada Ja vidim Krv, proćiću pored vas.” Krv! Bog, jedina zamena koja postoji, je u samo...“Život se nalazi u krvi. Vi možete jesti njegovo meso, ali njegovu krv, u kojoj je život, prolijte na zemlju.” Vidite, ne jesti život.

86. Primetite kako je to divno! Kako ja samo mislim o tome! Onda je Bog namerio: “A sada izađite ovde napolje, Adame i Evo. I pre nego što vas izvedem napolje, Ja ću morati da učinim nešto.” Tako On odlazi tamo preko puta brda i uzima ovcu; ubija je, i skida kožu sa nje i pušta da umre.

87. Zato što, Bog je morao držati Njegovu Reč, i bez obzira koliko ste vi dobar čovek, kako ste vi dobra žena i ko ste vi. To je, Bog; Bog koji mora držati Svoju Reč.

88. To je razlog što je devica Marija morala da ide gore, na Dan Pentakosta, i da primi krštenje Svetim Duhom, upravo kao što su to učinili i ostali, zato što je ona ovde rođena kao smrtnica i morala je biti nanovorodena pre nego što je ona mogla ići na Nebo. Amen.

89. Dakle gledajte, damo, dopustite mi da vam kažem. Samo zato što se vreme promenilo, Bog se nije promenio. Ako vi dobijete nešto manje od toga, vi ste izgubljeni. Vidite? Dakle, ja samo govorim u korist toga što je Bog učinio pre oko hiljadudevetsto godina, danas, na Golgoti, da bi vam pokazao kakva je Žrtva morala biti plaćena za ovo i to je Božiji put. Dakle postoji put koji izgleda u redu; ali Bog je imao određeni put. Ako

ćete vi uvek ići Božijim određenim putem, vi nikada nećete ići na loše.

90. Kao na primer ako biste vi krenuli u Indianapolis, ili preko mosta, i kažete: “Dakle, ovde, je li to Louisville tamo preko?” “Da.” I samo idite ovim putem; stići ćete prilično brzo. To je tačno. Bolje da uzmete skicu, mapu, i proučite je i vidite kojim putem idete.

91. I, onda, Ovde je Božija skica – put ka Slavi. Proučite to. Ovde je To. On je celim putem krvlju poprskan. Vi ne možete izgubiti trag, ako ćete vi pratiti Krv. Amen! Dakle, vi možete videti. Vidite? Samo nastavite sa Krvlju i vi ćete biti u redu, jer tu postoji krvava stopa svakim korakom puta.

92. Dakle, primetite kako je Bog tamo nazad, pre nego što je On to mogao i učiniti, dakle, On je mogao stati ili... Čak su i oni mogli stajati da bi primili, On bi ih odmah ubio. On bi morao, jer je On suveren. On mora držati Svoju Reč. On je rekao, Onoga dana kada budeš sa njega jeo, toga dana ćeš umreti.” To rešava to zauvek.

Onda Ga ja mogu videti tamo nazad, kada je On ubio ove ovce. Kažete: “Jesu to bile ovce, brate Branhame?” Ja to verujem. On je bio Jagnje koje je bilo zaklano pre postanka sveta.

93. I to je bila ovčija koža; uzeta i bačena im nazad u žbunje, i rečeno im je: “Umotajte se u ovo, i izađite, i primite.”

94. I mogu videti Adama i Evu kako uzimaju te krvave kože i obmotavaju ih oko sebe. Možete li zamisliti! Ta dražesna, divna tela od tih savršenih ljudskih bića, sada umotana u ovčije kože. Ja ih mogu videti kako stoje tamo napolje.

95. Bog je rekao: “Adame, zato što si slušao svoju ženu umesto Mene, onda, Ja sam te uzeo od prašine i u prah ti se vraćaš.”

96. I, “Evo, jer si ti poslušala zmiju umesto Mene, zato što, ti si donela...uzela život sa zemlje, ti ćeš morati doneti život na zemlju. Ja ću umnožiti tvoje muke i tvoja želja ćete vući tvome mužu,” i tako dalje.

97. I On je rekao onda: “Zmijo, jer si ovo učinio, hodao si...On nije bio gmizavac. On je bio zver, hodao uspravno, lukaviji od

svih zveri u polju. Setite me se, jer je to Pismo. Hodao uspravno, kao čovek i on ju je zaveo. I On je rekao: “I zato što si ti učinio ovo, puzaćeš na svom truhu, bez nogu, sve dane svoga života. I prašina će biti tvoja hrana.”

98. I upravo tamo je bio; sud. Bog je morao da ispuni Svoj sud, jer je On to već izgovorio. I On je Bog; On to ne može povući. On mora stajati...u nameri da bi bio Bog, Bog mora držati Svoju Reč. To je u redu.

99. Tako tamo ja mogu zamisliti gledajući tu jadnu malu Evu, kada je ona pogledala na Adama, njena duga plava kosa joj je visila niz leđa. Te velike, svetle, plave oči koje su izgledale kao nebo, koje im je Bog stvorio, s suze su lile dole, mešajući se sa krvlju na odeći i lepršajući dole oko njenog tela, Evinog. Adam, sa njegovim snažnim telom, zagrlio ju je i položio je preko grudi, i tamo su bile suze, mešajući se, padajući, dok su tekle po ovčijoj koži, krv je kapljala dole. Krv, celim putem. Tamo!

Dakle, On kaže: “Vi se morate udaljiti iz Moga Prisustva.”

100. I ja mogu videti Adama i Evu, sa njihovim rukama jednim oko drugih, idući, krećući se na ovaj način, a te ovčije kože su udarale po njihovim nogama, telima, lupkajući po njihovim nogama. [Brat Branham tapše rukama – Izdavač.]

101. Onda mogu videti sav taj prostor, što je bio Bog. Bog nema početka Svojih dana ni svršetka godinama. On je zauvek i zauvek. Ja mogu videti sav taj veliki prostor koji je počeo da se pomera na ovaj način, dolazeći dole u obliku levka, i to se pokrenulo pravo dole, pošto je On počeo da nadgleda taj mali par koji je išao dole niz Edenski vrt, sa krvavim kožama kako lupaju po njihovim nogama. On to nije mogao podneti. I to se pokrenulo dole, oh, to se pokrenulo skroz dole do samog Božijeg srca, spelovano sa lj-u-b-a-v, “Bog je tako ljubio svet...” On upravo nije mogao njih gledati kako odlaze.

102. On ih je pozvao nazad, rekavši...“Staviću neprijateljstvo između tvoga Semena i Sotoninog semena.” Kada je to bilo učinjeno? Na Golgoti; kada je Bog Lično došao dole kroz ženu, rođen od device.

103. Kako bih samo želeo malo obraditi taj događaj u Edenu. Primitite kada su oni bili isterani iz vrta radi prestupa. Svi blagoslovi su bili odsečeni radi prestupa.

104. I mislite, večeras, to je i ono šta je sa Crkvom. Svi blagoslovi su bili odsečeni od nje radi prestupa. Tu ste vi.

105. Isterani iz vrta Edenskog! Dakle ja želim da vi to primetite, ovde dolazi...kada su Kajin i Avelj, dva sina Adama i Eve, došli napred da ponude prinos.

106. Ja verujem da je veliki Heruvim bio na istočnoj strani kod kapije, i taj Mač koji se vitlao okolo, čuvajući tamo kapiju da se ne bi ušlo u Eden. Primitite, Vatra, Vatra Svetog Duha čuvajući kapiju.

107. I, danas, to je ono što čuva kapiju. Ako se vi plašite Svetog Duha i Vatre, vi nikada nećete ući unutra. Božiji vatreni Mač! Bog je Vatra koja proždire, posmatrajući to Drvo, čuvajući to Drvo Života.

108. I sada primietite, onda, ovo je jedna divna slika. Moj Bože! Ja mogu videti Adama ili...ustvari Kajina i Abela, teško radeći, ili kako pripremaju žrtvu. Verujem da su oni sagradili njihove oltare upravo kraj kapije, kraj Prestola, gde su oni mogli proslavljati.

109. Primitite, ovde dolazi Kajin. On je verovatno radio čitave godine, naporno radeći, čineći sve što je mogao da bi dobio najveće jabuke, ili najveće bundeve, ili šta god da je on imao, i doneo ih je kraj kapije. Izgradio je oltar tačno tamo kraj kapije, u Božijoj Prisutnosti. Stavio je sve svoje plodove, velike ljiljane i sve ostalo, i postavio ih na oltar po redu, i onda kleknuo dole i slavio Boga.

110. Dakle, ja želim da vi...Nadam se da se ovo upija skroz dole, kao nikada ranije, dok to ne dobijete, vidite. Zapazite sada.

111. Ako Bog samo zahteva od vas da idete u crkvu, onda je i Kajin pravedan upravo onoliko koliko je bio pravedan i Avelj. Kajin je izgradio oltar Gospodu. Vi kažete: "Dakle, brate Branham, ja ne radim samo to, već ja činim i žrtvu. Plaćam za inostrane misije, i ja..." Te stvari su u redu. Ali Bog zahteva više.

112. Kajin je to učinio, lično. Vidite? On je prineo žrtvu. On je proslavljao Gospoda. On je kleknuo i ponudio slavu Gospodu i rekao: “Gospode, ovde sam ja. Ovde sam ja i ja ti prinosim žrtvu. Izgradio sam oltar.” Amen.

113. Drugim rečima: “Ja sam crkveni član.” Je li to pogodilo stvar? Gledajte. “Ja sam crkveni član. Ja verujem u Tebe.” To će otići do dna sada. Neka se to upije istinski duboko. “Ja sam vernik u Boga. Ja sam izgradio oltar. Ja sam prineo žrtvu. I ovde sam ja, Gospode. Ja proslavljam Tebe.” I Bog je tome okrenuo leđa. Tačno.

114. “I za Uskršnje jutro,” kao što je pastor ovog grada rekao, “znaš li šta ću ja učiniti, propovedniče, na Uskršnje jutro?”

Rekao sam: “Šta?”

Rekao je: “Ja ću reći svim mojim ljudima, požeću im ‘Sretan Uskrs.’”

Rekao sam: “Zašto?”

Rekao je: “Jer ih neću više videti do sledećeg Uskrsa.”

115. Svako dolazi na Uskrs, to je sve, kupe nove šešire i novu odeću. I kakve to veze ima sa Hristom? Oh! I biće potrošeni milioni dolara ove godine, sutra, u oblasti Protestantizma, ljljani, veliki divni ljljani; svaki član će doći oko oltara i položiti ga na njega. Bog ne brine za ljljane na oltaru. On želi vas na oltaru. To nije ljljan; to nije vaša žrtva. Vi ste momak za oltar. To je razlika. Staviti ono što Bog zahteva na oltar, a to ste vi.

116. Dakle, želim da primetite kako da, taj napor, to je bio Sotona u Kajinu. I primetite da sam...

117. Dakle, ovo bi vas trebalo načiniti da se stvarno dobro osećate, neki od vas koji ste hodočasnici i osobe putnici. I mi možemo reći: “Dakle, ja bih želeo kada bismo mi mogli učiniti ovo u našoj crkvi, i to.” Budite zadovoljni. Haleluja! Ja bih rađe proslavljao u maloj staroj sobi negde nazad u sokaku, i imao Boga u tome, nego u katedrali bez Boga u tome. To je tačno. Sigurno. Tamo! On je bio siromašan čovek. Primetite. Onda je on prineo svoju žrtvu, Kajin je to učinio i položio je tamo. Dakle, primetite, on je potekao iz Sotonine linije, jer je on prihvatio

Boga da bi to primio, jer su to bili divni plodovi, nešto što je on učinio, lično.

118. I tako puno ljudi kaže: “Dakle, ja pripadam nekom određenom redu. I ja – ja dajem Crvenom Krstu i ja dajem za ljubav. Ja sam donator crkve. A šta je sa time brate Branhame?” To je sve u redu.

119. Ali, “Ako se čovek ponovo ne rodi, on neće ući u Kraljevstvo.” Primitite.

120. Te dobrotvorne stvari su u redu, ali iz...To još nije Božiji određeni put. Kajin je došao njegovim vlastitim putem. I mnogi, večeras, dolaze svojim vlastitim putem.

121. Vi to čak ne možete ni rasuditi. Jer zašto, rasuđivanje neće čak...Vaše umovanje nije čak ni poželjno. Vi niste poželjni sa time da sve To izumujete. Ako biste vi To mogli umom sve shvatiti, to onda više ne bi bilo od vere. Vi to morate prineti po veri.

122. Dakle, vi kažete: “Brate Branham, misliš da se moram spustiti dole i ispuniti sa Svetim Duhom i nastaviti dalje kao oni ostali?” Ako vi prihvatate da budete sa ostalima, vi trebate. To je sve. Da, gospodine. Vi možete uzeti...

123. Naman je morao učiniti istu stvar. Bog je rekao proroku, “Reci mu, ‘Idi dole i umoči se sedam puta.’”

124. On je rekao: “Nije li ova voda čišća i bolja?” Ali to je bila ta Jordanska voda; ponekad izgleda prilično loše.

125. Ali ja želim da svako ovde večeras gleda na Golgotu, i koliko je to stajalo Boga, pre hiljadu devetsto godina. I da dignu ruke i da kažu: “Trebam li poći putem sa nekolicinom prezrenih Gospodnjih?”

126. Kažete: “Trebam li se priključiti tim momcima od brata Toma ili nekima takozvanim ‘svetim valjačima’?”

127. Brate, ja sam bio oko sveta, skoro tri puta, i ja još nikada nisam video svetog valjača. Ne, gospodine. Ja sam video svetost, ali ne i svete valjače. To je ime s kojim je đavo etiketirao Crkvu. Bog je rekao: “Bez svetosti, nijedan čovek neće videti Boga.” Vi ne možete sebe odenuti, u vezi toga. To je Božiji put.

128. Vi kažete: “Ljudi koji viču i uzvikuju i nastavljaju dalje?” Brate, to je ono što to jeste. “Zašto,” vi kažete, “pa to, izgleda ludo, meni.”

129. To je razlog radi koga vi morate biti nanovorođeni. Kada ste vi nanovorođeni, onda to neće više biti “ludo.” Ti ćeš biti sa nama. Oni su mislili isto što i vi, dok oni nisu ušli u To, sami. To je promena, jedno obraćenje. Obratiti znači “promeniti” nešto. I osim ako čovek ne umre sebi...i kaže: “Gospode, ja ne znam ništa o tome. Samo me unesi unutra.” Amen. Onda će to Bog učiniti. Vidite?

130. Dakle, Kajin je rekao: “Ja sam položio sve to dole.” Bog je to odbio. On je to načinio potpuno lepim.

131. I možda vi mislite: “Dakle, ja idem na jutarnju službu; ja moram imati nov šešir.”

132. Jedna devojka je jednom dolazila da peva na mojim skupovima. I ona je rekla: “Brate Branham...” Njena majka je prala u koritu, da bi preživela. I ona je morala imati jedan od tih “uvojaka” u njenoj kosi, znate već.

133. Kako se to zove, manikir? Ili kako vi zovete tu stvar, kako god da se zove ta stvar u njenoj kosi? Ja znam da je to pogrešno. Ja ne mogu nikako da se setim kako se to zove. Ja ne znam puno o tome. Toni? [Neko kaže: “Ne. Trajna.” – Izdavač.] Trajna, u kosi, to je ono što je bilo.

134. I ona je morala imati nešto tako u svojoj kosi pre nego što je trebala pevati u horu. A njena sirota majka prala je tamo u koritu, da bi joj omogućila da živi. Kada je ona otišla i stavila trajnu, rekao sam, ja joj ne bih dao da peva, jer ona nije bila podesna za pevanje sa time. Tačno!

135. Bože pomози nam da propovedaonicu držimo čistom, svakako. To je ono šta je sa svetom danas, u njihovim...?...Slušaj sada brate. Ja verujem u staromodno lovorsko iskustvo, skroz nazad u žbunu, gde vi isčistite svaki koren gorčine, i obradite zemlju, to je tačno, posadite seme.

Dakle, primetite, Kajin, on je mislio: “Lepota.”

136. Oni su mislili: “Dakle, sada, naša crkva! Sagrađićemo novu crkvu.” To je sve u redu. Sve što je u vezi sa lepotom, je u redu, ako vi uzimate sa sobom Gospoda Isusa. Onda ako vi Njega uzmete prvog, On će se pobrinuti za ostatak toga.

137. Neko je rekao: “Brate Branahame, da li veruješ da bi ova devojka trebala doći ka oltaru, takvog izgleda?”

138. Rekao sam: “Brate, dolazi proleće. Svi ti osušeni hrastovi su tamo napolju, svaki od njih, i morali su imati lišće na sebi koje je poslednje opalo. Ali mi ne moramo ići i skidati lišće, da bi omogućili da izraste novo lišće. Samo dopustimo da dođe novi život i neka staro lišće otpadne.” To je tačno. Amen.

139. Slušajte. Mogu li reći ovo, takođe. Ako staro lišće ne otpadne, to pokazuje da novi Život nije došao. Nemojte se na mene sada ljutiti. Ja govorim o Isusu. U redu. To je to. U redu.

140. Pogledajte koliko je to koštalo našeg Nebeskog Oca. Pogledajte šta je On sada učinio.

141. I tamo dolazi Kajin i on nudi svoj prinos. On je proslavljao. On je išao u crkvu. On je upravo dobar kao i ovaj drugi momak.

142. Isav je bio isti. Isav, u svom karakteru, bio je bolji čovek nego Jakov, više džentlmen! On je voleo svog oca, i stvari koje je on učinio! Ali Bog je izabrao Jakova.

143. Primitite sada, kada je Avelj došao da ponudi svoj prinos, pa, to je bilo prilično drugačije kada je Avelj došao. Ovde dolazi Avelj. On nije radio, nije pokušavao naći najveću crkvu u gradu gde bi išao. On nije pokušavao naći najfinije ljude sa kojima bi se udružio. Amen. On je samo uzeo nešto što je on imao i došao napred. To je sve. On je bio pastir. Tako on je samo ispružio ruku i uzeo jagnje, i vezao...Pretpostavljam da oni nisu imali neku vrstu kanapa u tim danima, tako da je on morao imati lozu od grožđa i samo ga je vezao oko vrata.

144. Ali o čemu je to govorilo? Oni su Ga vodili na Golgotu. On je bio Jagnje. Rekao sam: “Zašto je On bio rođen u štali?” Dakle, jagnjad se ne rađaju u kućama. Oni se rađaju u štalama. I oni su vodili...oni su vodili na klanje kao jagnje. I oni su Ga odveli, odveli su Ga na Golgotu. On je bio Božije Jagnje, amen, od

stvaranja sveta. Kada ja mislim o tome, brate! Tamo dolazi Aveljovo malog jagnje. Tamo dolazi Božije Jagnje.

145. Kada ja mislim o tome, moje se srce okreće okolo. Kada ja pomislim, ja, siromašan, nedostojan, bezbožni grešnik, umirući bez Boga, bez Hrista, u ovom svetu, bez nade! I u podesno vreme Hrist je umro umesto mene, Taj predivni, i postao prezren i odbačen, da bih ja mogao biti prihvaćen u Njegovim očima. Umesto mene! Oh! Upravo ne mogu preći preko toga. Ja upravo ne mogu zamisliti kako je On to uradio za mene. Ko sam ja bio? Onda, vi kažete: “Je li On to uradio za tebe?” Da.

146. Sveti Duh je došao, ulovio me, jednog dana, i rekao: “On je to učinio za tebe,” i ja sam verovao u Njega. Ja sam Mu verovao. Da, gospodo. Ja sam Ga prihvatio i ja sam otkrio da je bilo tako. Bez obzira šta su ljudi govorili da su bili: “Oni su bili fanatici,” ili šta god da su oni bili; verovao sam Bogu. I ja...I On je učinio upravo ono što je On rekao.

147. Mogu videti malog Avelja. Gledajte sada. Moj Bože! Ja mogu videti Avelja kako ide i uzima ovu lozu, i zatim uzima malo muško jagnje, prvorođeno od stare majke ovce, okomotavši tu lozu oko njegovog vrata. Ovde on dolazi, vukući ga. Nema baš puno lepote u tome, zar ne? Vukući ga tamo gore. Zatim ga je odveo na jednu veliku stenu, koja je bila tamo istočno od kapije. Sada primetite.

148. Kajin je verovatno rmbačio cele godine, da bi imao najbolji rod koji je on mogao imati, i mislio je da on time može ugoditi Bogu.

149. I mnogo ljudi kaže: “Ja ću prestati sa laganjem. Prestaću da kradem. Prestaću sa pušenjem. Ja ću se obratiti u bolju klasu ljudi. Ja ću se učlaniti u neko zajedništvo.”

150. Ovde je to! Boga nije briga za vaše okretanje stranice ponovo. On želi da vi okrenete srce Hristu i da On to učini u vama. Ne ono što vi možete učiniti. Mi nismo spašeni po dobrim delima, već smo kupljeni Njegovom milošću. “Ne po delima, da se nijedan čovek ne hvali.” Jer mi smo – jer mi smo Božiji zato

što...To nije ono što sam ja, to nije ono što ja činim, od sebe. To je ono što je Hrist, u Bogu, učinio za mene i tebe.

151. Primitite, divan tip. Ovde on dolazi, vukući malo jagnje, tegleći ga napred. Ja mogu zamisliti da je mali drugar padao, verovatno je znao šta mu se spremalo, vukući svoje noge. Savršeni tip Hrista koji je vukao krst, Božije Jagnje koje je prolazilo kroz Jerusalem, padajući, u slabosti.

152. Ovde dolazi mali momak, blejući usput. I kada ga je on doveo na veliku stenu, položio ga je na stenu, uzimajući oštar kamen...Ja ne znam, pretpostavljam da oni nisu imali noževe u tim danima. Položio ga na taj način. I uhvatio ga je za zadnji deo njegove glave i ovako ga povukao, uzeo no...ili kamen, i počeo je da seče njegov mali vrat, i kamen je počeo parati njegov mali vrat. Na toj steni umrlo je jagnje, krvareći, blejući, krv je prskala, njegove male arterije su bile prerezane i krv je tekla svuda okolo. Njegovo malo belo runo postalo je crveno okupano krvlju. Bog je pogledao dole sa Neba i rekao: "To je to. Sada ste to dobili. To je put." Krv je šikljala iz njegovih malih vena.

153. Šta je to bilo? Sin Božiji, pre hiljadudevetsto godina i još nešto, od ovog poslepodneva. On je bio vođen iz zatočeništva. On je bio odveden na sedište suda; i odande, hol za bičevanje; i odande na Golgotu, odvučen na brdo. Simon, iz Kirine, pomogao Mu je da nosi krst. I tamo, je umro, na Steni Vekova, sa Svojom krvlju izbijenom iz Njega. Njegovo telo je bilo išarano. Haleluja! Velika prljava usta tih vojnika izrugivača pljuvala su na Njegovo lice. I On je rekao: "Da je Moje Kraljevstvo od ovoga sveta, Ja bih zamolio Mog Oca, i On bi Mi dao legione anđela koji bi došli i borili se za Mene. Ali ovo nije Moje Kraljevstvo.

154. "Već neka Tvoje Kraljevstvo dođe. I bude Tvoja volja." I biće ovde prilično brzo. "Neka dođe Tvoje Kraljevstvo. Neka bude Tvoja volja." Oh, moj!

155. Kada je Biily Sunday rekao, jednom, da, "Na svakom drvetu je sedeo jedan Anđeo," rekao je: "On će vam samo razvezati ruke i pokazati vam prstom, i to je sve što ćete vi morati

učiniti. Mi ćemo razrešiti to pitanje ovde dole.” Moj Bože, nije li to istina!

156. Kajafa je pogledao tamo i rekao: “On je spasio druge; a Sebe On ne može spasiti.” To je bio najveći kompliment koji Mu je ikad upućen. Da je On mogao spasiti Sebe, On ne bi spasio druge. Tako On je dao Svoj život, da bi On mogao spasiti druge. Haleluja! Amen.

157. “Svi smo mi kao ovce zašli; ali je Bog stavio na Njega nepravdu sviju nas. Beše vođen na klanje kao ovca; i vođen kao ovca, nem, pred onima koji su Ga strižali, nije otvorio Svoja usta. A ipak On je bio ranjen za naše prestupe, mučen za naše nepravde; kazna radi našeg mira je bila na njemu; i ranama Njegovim mi se iscelismo.” Kako vi možete odbaciti jednu takvu ljubav bez premca? Videti Njega dok On ide teturajući se uz brdo; siroto, malo, slabašno, nejakom telo savijajući se ispod tereta!

158. Ja razmišljam o pesniku koji je sedeo tamo toga dana, on je preleteo pogledom preko toga i napisao je.

Usred rascepljenih stena i zamračenog neba,
Moj Spasitelj je pognuo glavu i umro;
Otvoreni veo je otkrio put
U Nebesku radost i dan bez kraja.

159. Kakav Spasitelj! O, moj! Kako bi mi ikad mogli, kako bih ja mogao odbaciti jednu takvu ljubav bez premca, Jednoga Koji bi učinio takvu jednu stvar za mene i vas?

160. Ja verujem, večeras, moj brate, sestro, da ćete vi doći. Bog, to je bio Božiji određeni put. To je jedini Koji ima nešto sa vama. To je Onaj koji je zauzeo vaše mesto. To je Onaj Koji stoji večeras, odbačeni Otkupitelj, stojeći desne strane Oca, večeras; videći vas i moleći se za svakog grešnika koji je u zgradi, da dođe ka Njemu. I ja verujem da vi hoćete. Ja verujem da vi nećete dopustiti da ovaj – ovaj Uskrs prođe.

161. Dragi prijatelji, mi smo na kraju puta. Ja verujem da mi jesmo, sa celim svojim srcem. Mi smo dole na kraju puta. Neka bi vas Gospod Isus blagoslovio. Neka bi vas On načinio novim

stvorenjem u Njemu, večeras, je moja molitva. Neka vas On vodi. Jednom je u...

162. Postojao je jedan stari slepi čovek u Bibliji, po imenu Bartimej. Stari slepi Bartimej, imao je dva mala goluba, to nam je rečeno u istoriji. Da su ovi mali golubovi bili izlagani i činili male kolutove jedan preko drugog, i ljudi bi – bi držali njihove... On bi držao njegovu čašu, i onda kada bi ljudi prolazili pored, oni bi gledali te male golubove kako čine male kolutove, i bacali bi gvozdenjake starom slepom prosjaku. On je bio oženjen čovek i imao malu ćerku. On nikada nije video tu malu devojčicu, u svome životu. Ona je imala oko dvanaest, četrnaest godina starosti, u trenutku kada smo mi odredili da uđemo u njegov život sada. I on je sedeo...

163. Jedne noći, rečeno je da se mala devojčica razbolela, i on je otišao ka Gospodu. I on je rekao: "Gospode, ako ćeš Ti samo isceliti moju ćerku, ja ću sutra žrtvovati za Tebe ta dva moja mala goluba. Tako oni...Gospod je iscelio njegovu malu ćerku i on je žrtvovao dva goluba. Nakon toga, njegov..."

164. I znate sledeća stvar, njegova draga žena je postala bolesna, i ona je mislila da je bila...Oni su mislil da će ona umreti. Tako on je otišao ka Gospodu, te noći, pipajući put uzduž zida njegove kuće. Kleknuo je dole u polju i rekao: "Bože, Bože, ako ćeš Ti samo sačuvati život moje žene, sutra ću žrtvovati svoje jagnje za Tebe."

165. Dakle, vi ste videli kako danas slepe ljude vode psi. Oni treniraju te pse da bi ih oni vodili. U tim danima, oni su trenirali ovcu da bi vodila čoveka, tako da je on imao jedno jagnje koje ga je vodilo okolo.

166. I on je rekao: "Gospode, ako ćeš Ti samo isceliti moju ženu, pa, onda, sutra ću ja žrtvovati Tebi svoje jagnje." I njegova žena je ozdravila.

167. I sledećeg dana on je išao gore u hram i prvosveštenik, Kajafa, je rekao: "Slepi Bartimeju, kuda ti ideš?"

168. On je rekao: “Ja idem gore u hram, o prvosveštenu, da bi žrtvovao svoje jagnje. Ja sam obećao Gospodu, ako On bude iscelio moju ženu, da ću Mu ja prineti jagnje.”

169. On je rekao: “Ti ne možeš dati to jagnje Bartimeju, jer je to jagnje tvoje oči.” Rekao je: “Ja ću ti dati nešto novca i ti kupi sebi jagnje kod prodavaca u hramu.”

170. Ali je Bartimej rekao: “O prvosveštenu, ja nikada nisam obećao Bogu jagnje; ja sam Mu obećao ovo jagnje.” Moj Bože!

171. Ja se pitam da li ste i vi načinili obećanje poput toga. I ako vi vidite to svedovoljno Jagnje večeras, misleći: “Gospode, ako me Ti ozdraviš, ja ću Ti obećati da ću Ti služiti; ja ću učiniti sve što ja mogu. Ako ćeš Ti dopustiti mojoj bebi da živi...” Ili, dok vi stojite i vaša majka odlazi u grob, ili vaš otac ili neko od voljenih, “O Bože, ja ću ih sresti, ja ću ih sresti ponovo!” Ja se pitam da li ti stvarno misliš tako. Pitam se hoće li ovaj uskrs doći i ići sa vama ispunjavajući ono što ste obećali.

172. On je otišao gore i ponudio njegovo jagnje. Vrativši se nazad, tako što ga je neko vodio.

173. Tako onda je on rekao, kada se on vratio nazad, rekavši “Bartimeju, ti to ne možeš učiniti.” Sveštenik koji je otišao da uzme njegovo jagnje, on je rekao: “Ti ne možeš uzeti ovo. Ti ne možeš žrtvovati ovo jagnje.” Rekao je: “Slepi Bartimeju, znaš li ti da je ovo jagnje tvoje oči?”

174. On je rekao: “Da, ja to znam. Ali ja sam obećao Bogu, i Bog će obezbediti jagnje za oči slepog Bartimeja.”

175. Nedugo zatim, on je drhtao na hladnoći, jednog dana; oni su čuli buku. Bog je obezbedio Jagnje za oči slepog Bartimeja. On je došao pravo ulicom. On je rekao: “Kakva je ovo buka?” To je uobičajena buka tamo gde je On. Rekao je: “Kakva je ovo buka?”

On je rekao: “Jedan, po imenu Isus iz Nazareta, prolazi ovuda.”

176. On je bacio dole svoj kaput, ne gledajući gde je odleteo; on onda više nije brinuo. Bog je obezbedio Jagnje. I on je stigao pravo do Jagnjeta. On je rekao: “O Isuse, Ti sine Davidov, imaj milosti! Imaj milosti!”

177. Bogati ljudi i oni koji su stajali okolo, da bi bili blizu proroka, i kralja; oni su rekli: “O, budi miran, On te ne može čuti.”

A on je još više vikao.

178. Neko od njih je rekao: “Dani čuda su prošli. Ne postoji tako nešto kao što je to bilo u tom danu.”

179. On je povikao još glasnije: “Ti sine Davidov, smiluj se na mene! Smiluj se na mene.” Bog je obezbedio Jagnje.

180. To isto Jagnje koje je On obezbedio za Bartimejeve oči, On je obezbedio za vas; hiljadudevetsto i nešto godina kasnije, danas, dok se On penjao na Golgotu, i predao Sebe, sav izranjavan i isečen.

181. Slušaj, prijatelju. Upamti, Avelj je izašao napolje u svoje stado, i uzeo jagnje i ubio ga na žrtvenoj steni. I...[Prazno mesto na traci – Izdavač.]...bolje sada uhvatite ovo. Avelj je umro na istoj steni na kojoj je umrlo i njegovo jagnje.

182. Jesi li voljan, večeras, da umreš sebi? Jesi li spreman da umreš svim svojim mislima? Upravo leži na stenu, sa svojim Jagnjetom tamo i umri. Reci: “O Bože, imaj milosti.” Kada ja pomislim na muškarce i žene koji misle o ponosu, mlade momke i devojke koji će predati njihove živote raznim stvarima! I ljudi u godinama, takođe, misleći o njihovom poslu i njihovom prestižu i o njihovom komšiluku, ili nešto poput toga!

183. O, zašto vi ne otpuzete tamo do Golgote, večeras? Haleluja! Neka vaš vlastiti život bude isečen napolje, i umre tamo na krstu sa Njim. Ispruži svoje ruke okolo: “Steno Vekova, rascepi se za mene, da se ja sakrijem u Tebi. Dok bliska stara voda teče, dok je oluja još uvek jaka, sakrij me, o, moj Spasitelju, sakrij me. Neka svet radi šta god hoće. Neka teolozi čine šta god oni hoće; ja ne želim njihovu teologiju. Ono što ja želim je Isus Hrist u mom srcu. Neka bih ja umro sa svojim Jagnjetom.”

184. O, ja znam koliko je teško bilo te noći kada sam ja otišao u tu malu crnačku misiju tamo napolju, i svi ti belci koji su sedeli tamo okolo, rekavši: “Eno ga, on ide u misiju namenjenu crncima.” To je bilo teško. Ja sam otišao tamo sa poprilično

mного Kentaki ponosa u sebi, na taj način, ali je Bog rekao: “Ako ti To želiš, idi pravo tamo.” I ja sam otišao pravo tamo dole i kleknuo kraj oltara, i tamo sam ja ostao dok Jagnje...Ja sam umro svom starom čoveku, Bili Branham-u, pre dvadeset godina. Haleluja!

185. “Ja sam se razapeo sa Hristom. A ipak živim; ne ja, već Hrist koji živi u meni.” Jednog dana u tom veličanstvenom Uskrsnuću, kada On dođe, moje telo će možda počivati tamo pod zemljom. I kada to bude bilo, vi ćete videti kako se trava povlači nazad i moje telo kako se podiže, u Njegovom veličanstvenom liku, pored mnoštva njih, haleluja, jer Ga ja poznajem u sili Njegovog uskrsnuća.

186. Ja verujem da je večeras sa svakim od vas tako, puzimo pravo prema Golgoti večeras. Hajdemo sada na jedan mali put.

187. Dok nam budete dali akord, ako ćeš ti samo, sestro, Bliže, Moj Bože, Ka Tebi. Dok smo mi...

188. Kažete: “To je za sahranu.” Pa, brate, ako je ikada bilo vreme kada nam je bila potrebna sahrana, to je upravo sada, kada ljudi trebaju umreti njima i ponosu.

189. Pognimo naše glave, u tišini sada, dok nam ona daje mali akord, ako je to u redu.

190. O Bože, o, kada ja samo pomislim šta se desilo tamo! Uh! Čak se i moje kosti tresu, na samu pomisao! Ja mislim gledajući Jagnje, kada su Ga oni isekli, da, stavili trnje na Njegovu glavu i gurnuli ga prema dole. Vojnici su pljuvali na Njegovo lice, i rekli, “Ti Kralju, sada učini nešto u vezi sa time.”

191. On je bio Prorok nad prorocima. Oni su stavili krpu na Njegovo lice, i udarili Ga po glavi, sa štapom, rekavši: “Sada prorokuj, reci nam ko Te je udario.”

192. Ali je prorok rekao: “On ne otvori Svoja usta.” On je prorekao.

193. Vezali Mu ruke gore, iza Njega. Prišli sa veliki bičem, i šibali Ga dok Mu se nisu Njegova dragocena rebra pokazala kroz leđa; i Krv je tekla niz Njegovu stranu, pršteći na zemlju. Ja Ga

čujem kako hoda sada; iz Njegovih sandala ja čujem kako se cedi krv. To je bio Emanuel. To je bio Bog, Božija Krv.

194. I vidim ih kako uzimaju, i stavljaju taj krst na Njegova leđa; taj stari hrapavi, grubi, grubi krst. I tamo On ide, noseći ga preko tih izranjanih leđa i dole niz ulicu On je otišao. Rulja koja urla, smejući se, izrugujući Mu se: “Eno ide Prorok. Eno tamo ide taj veliki Isus. Eno ga taj Božanski Iscelitelj.”

Ali On je moj Gospod! O Bože, ja sam...Dopusti mi da se penjem sa Njim.

195. Eno ga On ide, gore uzbrdo. Ja vidim mlade, polu odevene žene, kako jure okolo, ismevajući se. Njihovi momci grle jedni druge, dok idu gore na brdo. Brate Ward, to se nije još baš nešto promenilo.

196. Mogu videti velike crkvene članove, kako govore, “Pogledajte, to je bio Momak koji će da pocepa našu crkvu; propovedajući protiv našeg pastira. Pogledajte Ga sada!” Ali prorok je rekao da to mora biti na taj način. On je bio Božije Jagnje.

197. Ja Ga vidim kako On okreće Svoju glavu, i kako pljuvačka curi niz Njegovu bradu. Okreće svoje oči prema Nebu; stenje, i nastavlja dalje.

198. Gospode, po veri, ja želim da hodam tako sa Njime. Ja želim da Ga blago dirnem po leđima, govoreći: “Gospode, ja ću stajati ovde. Samo mi reci šta da radim i ja ću to uraditi. Kako Te ja samo cenim Gospode!”

199. Tamo na brdu, kada su Ga oni položili dole, povukli Njegove dragocene ruke nazad. Te ruke koje su izlečile groznicu; te ruke koje su rekle...dečku te sirote udovice, kada su one dotakle čelo, ustvari on je ležao u sanduku i oživeo je.

200. Onaj Koji je vratio Srnu u život. Onaj Koji je vratio u život Jairovu kćer. Onaj Koji je rekao: “Lazare, izađi.” Te usne su krvarile sada, isušene, plačujući.

201. Dok su se veliki grubi ekseri ukucavali u Njegove ruke i Njegove noge! “Probodoše Mi ruke i Moje noge,” rekao je prorok, sedamsto godina pre nego što se to desilo. Šta je to bilo?

To je bilo Aveljovo Jagnje. Tamo su Ga oni bacili na zemlju i telo se pokidalo. Njegovo jedno telo je drhtalo.

Rekao je: “Ja sam žedan,” Oni su Mu dali sirće.

202. On su Ga dražili i ismejivali, govoreći: “Ti tvorče velikih čudesa, učini nešto sada u vezi toga.”

203. Ali onda je nebo počelo da se pomračuje i munje su počele da sevaju. Bog je sakrio Svoje lice; On to nije mogao podneti više. O Bože, kako li greh mora biti samo okrutan! Kako surov, kako surov, koji je učinio Jednom takvom dragocenom takve stvari. Čak je takvu cenu platio da je i Bog sakrio Svoje lice. Anđeli su prekrili svoja lica, i okrenuli se, da bi plakali sa Njime. Zvezde i mesec nisu više mogli nastaviti dalje. Oni nisu mogli više sjati. Sam Bog koji ih je stvorio je umirao na krstu. I On je pognuo Svoju glavu.

204. Pre nego što je to učinio, On je pogledao dole na te ljude kako oni bacaju kocku za Njegovu haljinu, ispunjavajući ono što je prorok rekao. Rekao je: “Oče, oprosti im; oni ne znaju šta rade.” Sve u ljubavi, Adamovo Jagnje, Božije određeno Jagnje, zaklano od postojanja sveta. Tamo je On umro, bez prijatelja, čak ostavljen od Samog Boga. Bog, i, onda, Njegov Vlastiti Otac, Ga je ostavio da krvari.

205. A ipak, mi idemo okolo smejući se, u veselju, kao da se ništa nije desilo.

206. O Bože, to je bila ta Krv! Kada je tamo u bolnici, taj lekar rekao: “on umire,” to je bila ta Krv koja me je iscelila. Mali grešni dečak jureći okolo ovuda, to je bila ta Krv koja mi je oprostila grehe. To je bila ta Krv koja je uzela...koja me je izvela iz razvrata u mestu gde sam živeo, i postavila me i načinila me Tvojim sinom. Oh,...?...umiruće Jagnje, Tvoja dragocena Krv! Drži me blizu krsta, Gospode.

207. To je moja vizija. To je ono što je tamo, ljubav, celo Božije veliko srce koje se kreće ovde dole. I svi koji dolaze po Njemu neće biti odbačeni. Oni će svi primiti Večni Život. “Onaj koji dolazi ka Meni Ja ga sigurno neću isterati napolje.”

208. Bože, neka svaki pojedinac odavde ide kući, večeras, sa time u svom umu, misleći: “Kakve li Žrtve! Koliko je koštao samo taj otkup? Šta je to samo koštalo Boga?” Nikada to nas nije koštalo ništa. To je koštalo Boga, Njegovog Sina. To je koštalo Boga najveće cene. To je koštalo Hrista Njegovog Života. On je bio ruža Saronska; ali da biste dobili parfem iz ruže, vi morate da je izgnječite. Njegov divni život je bio isceden, kao mlad Čovek od trideset i tri ipo godine, koje bi smo mi mogli preživeti.

209. Bliže, moj Bože, k Tebi! Ostani blizu kraj mene, Gospode. Ostani blizu mene. I kada ja dođem do kraja ovog puta, moj život se završava, Gospode; neka On, Koji je umro tamo, dođe meni blizu onda. Neka sa svakim ovde bude isto tako.

210. Sutra, Gospode, ili dan nakon sutra, sahrani malu ženu koja je jednom sedala ovde u ovoj crkvi, slušajući propoved. Ti znaš sve u vezi nje sada. Ako je ona došla, ona je sigurna. Ako nije, ona je otišla.

211. O Bože, imaj milosti. Neka svaki čovek i žena, dok oni napuštaju ovu zgradu večeras, i odlaze njihovim kućama; idu, i misle ozbiljno: “Ništa u svojim rukama; samo jednostavno ka tvome krstu.” I neka svaki od njih umre na tom krstu.

212. Gospode, dok sam ja ovde za ovom propovedaonicom večeras, ova mala posvećena građevina, ja posvećujem moj život Tebi. Ja Ti zahvaljujem za ono što si Ti učinio za mene. I ja posvećujem ponovo sebe, u ovo veče podsećanja na Tvoje raspeće. Uzmi me Gospode. Oprosti mi, sve moje greške i nevolje. Učini me jakim i moćnim, Gospode, u Duhu Božijem, da bih ja mogao zadobiti duše za Tebe.

213. I blagoslovi ovu zajednicu, jer mi to tražimo u Njegovo Ime. Oprosti svakom grešniku. Povrati svakog povratnika u greh.

214. Dok mi imamo naše pognute glave, i svaki grešni čovek i žena upravo sada, mali dečaci i devojčice, svi vi. I nekim od vas mladim vernicima tamo nazad, morao sam oštro govoriti prošle noći. Ja mrzim da to činim. Bog blagoslovio vaša srca. Vi možete misliti brat Branham je bio grub, ali ja – ja vas volim. Ja sam postavio odakle ste vi krenuli. Ja znam šta je to; i to je razlog što

sam to rekao, vidite ako vi upravo ne budete ljubili našeg Gospoda. Molite se za mene, molite se jer će ovo biti vreme posvećenja za mene. Neki od vas majke i očevi, stariji ljudi, učinite da ovo bude vreme posvećenja, hoćete li? Prihvatite Ga u vaša srca. Verujte Mu sa svom vašom dušom.

215. Sada dok su naše glave pognute, da li neko želi biti pomenut u molitvi? Ako želite, podignite samo svoje ruke, i recite: “Brate Branham, seti me se. Ja želim bliže Bogu.” U redu, stotine ruku.

216. Oče, seti ih se svih. Ja se molim da Ti to daruješ; oni će imati mir. Dok suze cure niz naše obraze i padaju ovde, sa mojima, na propovedaonicu. Neki od njih su sa maramicama. Neki od njih, veliki, snažnog izgleda, snažni muškarci ovde, sedeći ovde predamnom, sa suzama koje se slivaju sa njihovih lica sa naboranim obrazima. Primi nas, Gospode. Oprosti svakome od nas u ovoj Božanskoj Prisutnosti. Dragi Bože, večeras, oprosti nam, Gospode, mladima i starima. Možemo li mi biti spašeni u taj Dan, i ući u Tvoje Kraljevstvo, jer mi to molimo u Njegovo Ime. Amen.

217. Dakle, možete tiho ustati. Sada samo držite pognute glave. Polako:

Bliže, moj Bože, ka Tebi, bliže ka Tebi;
Iako je to bio krst koji me je podigao;
Još uvek će biti sva moja pesma...

218. [Brat Branham se tiho moli za ljude – Izdavač.] “Bože, Moj Bože, Moj Bože, zašto si Me ostavio?” Dođi Gospode, blagoslovi ova srca. [Brat Branham nastavlja da se moli za ljude.]

219. Hoćete li samo, u poštovanju, bez da ikome govorite upšte, bez da kažete više iti jednu reč, napustiti zgradu, u tišini sada, i ići svojim kućama. Upravo se okrenite i pođite sada vašim kućama. Bez da kažete iti jednu reč, okrenite se i izađite napolje. Bog neka bude sa vama.

220. [Brat Branham pravi pauzu dok zajednica počinje u tišini da napušta zgradu, dok klavirista i organista nastavljaju svirati Bliže, Moj Bože, Ka Tebi – Izdavač.]

221. “Svi mi kao ovce zađosmo; Gospod je stavio na Njega nepravdu sviju nas. Ali On je bio ranjen radi naših prestupa, On je bio povređen radi naših greha; kazna je bila na Njemu radi našeg mira.”...?...“A ipak mi smo Ga smatrali pogođenim, ranjenim, povređenim.”

222. [Brat Branham nastavlja da se tiho moli za ljude, dok klavirista i organista nastavljaju svirati Bliže, Moj Bože, ka Tebi – Izdavač.]